

Beslut om rättelse

Av uppenbart skrivfel har det på sidan 20 i domen angetts följande.

"Om fängelse i stället hade valts, skulle straffets längd ha bestämts till sex (7) månader." Det skulle rätteligen ha stått "sju (7) månader", i enlighet med vad som framgår av domslutet.

Ansvarig för beslutet

Rådmannen Niina Andersson

Digitalt signerad av

Rådmannen Niina Andersson

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 270
501 13 Borås

Besöksadress
Rådhuset,
Österlånggatan 35-37
Borås

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

Telefon
033-17 70 00

E-post
boras.tingsratt@dom.se
Webb
www.borastingsratt.se

PARTER OCH DOMSLUT

Elisabeth Arvidsson

Parter

Tilltalad

Ann Cathrin ELISABETH Arvidsson, 19650630-5561
Tredje Hedåkersgatan 1, 511 58 Kinna

Offentlig försvarare
Advokat Emilie Aronsson Rindby
Advokatfirman Voss KB
Mässans gata 10, 412 51 Göteborg

Åklagare

Kammaråklagare Carolyn Westeröd
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås
Box 624, 501 13 Borås

Målsägande

Sekretess 1

Målsägandebiträde
Sandra Lundin
c/o LOWI Advokater, Lilla Brogatan 19-21, 503 35 Borås

Domslut

Brott som Elisabeth Arvidsson döms för

Ofredande, 2018-06-01 – 2018-11-02, 4 kap 7 § brottsbalken

Sexuellt ofredande (3 tillfällen), 2018-06-01 – 2018-11-02, 6 kap 10 § 2 st
brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022

Sexuellt övergrepp, 2018-11-01 – 2018-11-02, 6 kap 2 § 1 st brottsbalken i sin
lydelse före 1 augusti 2022

Påföljd

Villkorlig dom
Samhällstjänst 180 timmar
Om fängelse i stället hade valts som påföljd skulle fängelse 7 månader ha

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 270
501 13 Borås

Besöksadress
Rådhuset,
Österlånggatan 35-37
Borås

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

Telefon
033-17 70 00

E-post
boras.tingsratt@dom.se
Webb
www.borastingsratt.se

dömts ut.

Skadestånd

Elisabeth Arvidsson ska betala skadestånd till Sekretess 1 med 77 500 kr. Beloppet avser kränkningsersättning avseende åtalspunkten 1 med 40 000 kr, åtalspunkten 2 med 5 000 kr, åtalspunkten 3 med 10 000 kr, åtalspunkten 4 med 10 000 kr samt åtalspunkten 5 med 10 000 kr och ersättning för sveda och värk med 2 500 kr, varav 1 250 kr avser åtalspunkt 1 och 1 250 kr avser åtalspunkterna 3-5. Elisabeth Arvidsson ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 2 november 2018.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja Sekretess 1:s och vittnena Sekretess 2:s och Sekretess 3:s identiteter.

Brottsofferfond

Elisabeth Arvidsson ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Emilie Aronsson Rindby ska få ersättning av staten med 66 271 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 50 217 kr arbete
- 2 800 kr tidspillan
- 13 254 kr mervärdesskatt

Sandra Lundin ska få ersättning av staten med 84 801 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 59 005 kr arbete
- 8 400 kr tidspillan
- 436 kr utlägg
- 16 960 kr mervärdesskatt

Elisabeth Arvidsson ska betala tillbaka 60 429 kr av kostnaderna till staten.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Elisabeth Arvidsson ska dömas för sexuellt övergrepp enligt 6 kap 2 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 SEXUELLT ÖVERGREPP (5000-K1187641-23)

Elisabeth Arvidsson har kysst Sekretess A och försökt knäppa upp hennes byxor. Därefter har hon lagt sitt ben vid målsägandens underliv och förmått målsäganden att onanera mot hennes ben. Det hände någon gång mellan den 1 november 2018 och den 2 november 2018 på Tredje hedåkersgatan 1, Kinna, Marks kommun.

Elisabeth Arvidsson förmådde Sekretess A att delta genom att allvarligt missbruka hennes beroendeställning genom att ha varit en av skolan utsedd stödperson åt målsäganden eller genom att målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation med hänsyn till hennes psykiska mående, den stora ålderskillnaden samt omständigheterna i övrigt. Under alla förhållanden har målsäganden inte deltagit frivilligt.

I vart fall har Elisabeth Arvidsson varit grovt oaktsam beträffande omständigheten att Sekretess A inte deltog frivilligt.

Elisabeth Arvidsson begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Elisabeth Arvidsson ska dömas för sexuellt ofredande enligt 6 kap 10 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 SEXUELLT OFREDANDE (5000-K1187641-23)

Elisabeth Arvidsson har ofredat Sekretess A, på ett sätt som kunde förväntas kränka Sekretess A:s sexuella integritet, genom att pussa henne på kinden. Det hände någon gång mellan den 1 juni 2018 och den 2 november 2018 på Tredje hedåkersgatan 1, Kinna, Marks kommun.

Elisabeth Arvidsson begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 3

Åklagaren har begärt att Elisabeth Arvidsson ska dömas för sexuellt ofredande enligt 6 kap 10 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

3.1 SEXUELLT OFREDANDE (5000-K1187641-23)

Elisabeth Arvidsson har ofredat Sekretess A, på ett sätt som kunde förväntas kränka Sekretess As sexuella integritet, genom att stoppa in sin tunga i Sekretess A:s mun och ta på hennes bröst både innanför och utanpå kläderna. Det hände någon gång mellan den 1 juni 2018 och den 2 november 2018 vid Hedgärdessjön, Marks kommun.

Elisabeth Arvidsson begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 4

Åklagaren har begärt att Elisabeth Arvidsson ska dömas för sexuellt ofredande enligt 6 kap 10 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

4.1 SEXUELLT OFREDANDE (5000-K1187641-23)

Elisabeth Arvidsson har ofredat Sekretess A, på ett sätt som kunde förväntas kränka Sekretess As sexuella integritet, genom att föra in tungan i hennes mun och på hennes bröst både innanför och utanpå kläderna samt på hennes underliv utanpå kläderna. Det hände någon gång mellan den 1 juni 2018 och den 2 november 2018 på Tredje hedåkersgatan 1, Kinna, Marks kommun.

Elisabeth Arvidsson begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 5

Åklagaren har begärt att Elisabeth Arvidsson ska dömas för sexuellt ofredande enligt 6 kap 10 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 augusti 2022.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

5.1 SEXUELLT OFREDANDE (5000-K1187641-23)

Elisabeth Arvidsson har ofredat Sekretess A, på ett sätt som kunde förväntas kränka Sekretess As sexuella integritet, genom att stoppa in sin tunga i hennes mun samt ta på hennes bröst både innanför och utanpå kläderna samt ta på hennes underliv och rumpa utanpå kläderna. Det hände någon gång mellan den 1 juni 2018 och den 2 november 2018 på Prästgatan 16 B, Marks kommun.

Elisabeth Arvidsson begick gärningen med uppsåt.

Skadestånd

Sekretess 1 har begärt att Elisabeth Arvidsson ska betala skadestånd med 77 500 kr.

Beloppet avser kränkningssersättning avseende åtalpunkten 1 med 40 000 kr, åtalpunkten 2 med 5 000 kr, åtalpunkten 3 med 10 000 kr, åtalpunkten 4 med 10 000 kr samt åtalpunkten 5 med 10 000 kr och ersättning för sveda och värk med 2 500 kr, varav 1 250 kr avser åtalpunkt 1 och 1 250 kr avser åtalpunkterna 3-5. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 2 november 2018.

INSTÄLLNING

Målsäganden har biträtt åtalet och har åberopat samma bevisning som åklagaren.

Elisabeth Arvidsson har förnekat brott. Hon har gjort gällande att det som skett mellan henne och målsäganden har varit ömsesidigt och helt frivilligt från målsägandens sida. Hon har inte förmått målsäganden att delta i någon handling mot sin vilja. Det har inte förelegat ett beroendeförhållande mellan målsäganden och henne. Hon har inte varit en av skolan utsedd stödperson åt målsäganden och målsäganden har inte befunnit sig i en särskilt utsatt situation med hänsyn till psykiskt mående, åldersskillnad eller omständigheter i övrigt. Hon har förnekat att hon agerat grovt oaktsamt beträffande omständigheten att målsäganden inte deltagit frivilligt och hon har inte agerat med uppsåt.

Vad gäller åtalpunkten 1 har Elisabeth Arvidsson förnekat att målsäganden varit hemma hos henne vid angivet tillfälle. Hon har inte agerat så som anges i gärningsbeskrivningen.

Vad gäller åtalpunkten 2 har Elisabeth Arvidsson vidgått att hon pussat

målsäganden på huvudet/pannan. Den puss hon gett målsäganden har inte haft en sådan sexuell prägel att den kunde förväntas kränka målsägandens sexuella integritet.

Vad gäller åtalspunkten 3 har Elisabeth Arvidsson, så som hon slutligen bestämt sin talan, vidgått att hon tagit målsäganden på bröstet utanpå kläderna, efter att målsäganden själv bett om det. Hon har förnekat att hon haft sin tunga i målsägandens mun eller tagit på målsägandens bröst innanför kläderna. Det har inte heller skett på den plats som anges i gärningsbeskrivningen.

Vad gäller åtalspunkten 4 har Elisabeth Arvidsson, så som hon slutligen bestämt sin talan, vidgått att hon tagit målsäganden på bröstet utanpå kläderna, efter att målsäganden själv bett om det. Hon har förnekat att hon haft sin tunga i målsägandens mun, tagit på målsägandens bröst innanför kläderna eller på hennes underliv utanpå kläderna.

Vad gäller åtalspunkten 5 har Elisabeth Arvidsson förnekat att hon på angiven plats gjort något av det som åklagaren angett i gärningsbeskrivningen.

Elisabeth Arvidsson har i anledning av sin inställning i skuldfrågan motsatt sig att betala skadestånd till målsäganden. Hon har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig, men godtagit sättet att beräkna räntan.

UTREDNING

Åklagaren har åberopat förhör med målsäganden (Sekretess 1), hennes mamma och moster (Sekretess 2 respektive Sekretess 3), målsägandens vän Ida Ryberg, psykologen Jan-Paul Ratajczak och Ängskolans dåvarande biträdande rektor Suad Djudja. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat skärmdumpar och journalanteckningar samt ljudfil jämte transkribering av ett inspelat samtal mellan Elisabeth Arvidsson och målsägandens familjemedlemmar, bland annat hennes mamma. Elisabeth Arvidsson är hörd över åtalet.

Elisabeth Arvidsson har för egen del åberopat vittnesförhör med sin dotter Thilda Persson samt med de tidigare kollegorna i Ängskolan, Angelica Tengros och Karolina Johnsson Manskog.

Vid huvudförhandlingen har samtliga förhör spelats in med ljud och bild och

den skriftliga bevisningen har gått igenom. Tingsrätten har beaktat alla omständigheter som framkommit vid huvudförhandlingen, men i domen redovisas uppgifter ur bevisningen endast i den mån det behövs för att förstå hur tingsrätten kommit fram till sina slutsatser.

SKÄL

SKULD

Allmänna utgångspunkter

Åklagaren har gjort gällande att Elisabeth Arvidsson gjort sig skyldig till sexuellt övergrepp i åtalspunkt 1. Vid tidpunkten för gärningen hade bestämmelsen i 6 kap. 2 § första stycket brottsbalken följande lydelse.

Den som, med en person som inte deltar frivilligt, genomför en annan sexuell handling än som avses i 1 §, döms för sexuellt övergrepp till fängelse i högst två år. Vid bedömningen av om ett deltagande är frivilligt eller inte tillämpas 1 § första stycket andra och tredje meningarna.

Bestämmelsen om sexuellt övergrepp är subsidiär till bestämmelsen om våldtäkt och blir således tillämplig endast om bestämmelsen om våldtäkt inte är det. Det som avgör om brottet ska rubriceras som våldtäkt eller som sexuellt övergrepp är endast vilken typ av sexuell handling det är fråga om. Som exempel på sexuella handlingar som inte är jämförliga med samlag nämns i förarbetena att gärningspersonen samtidigt som han eller hon onanerar berör en person sexuellt eller att offret förmås att onanera på sig själv. Karakteristiskt för sådana sexuella handlingar är att gärningspersonen på ett eller annat sätt använder eller utnyttjar offrets kropp som ett hjälpmedel för att bereda sig själv sexuell tillfredsställelse (se prop. 2004/05:45 s. 140).

Vad gäller frågan om frivillighet anges bland annat följande i 6 kap. 1 § brottsbalken.

Vid bedömningen av om ett deltagande är frivilligt eller inte ska det särskilt beaktas om frivillighet har kommit till uttryck genom ord eller handling eller på annat sätt. En person kan aldrig anses delta frivilligt om

[...]

-gärningsmannen otillbörligt utnyttjar att personen på grund av medvetlöshet, sömn, allvarlig rädsla, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada, psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i en särskilt utsatt situation, eller

-gärningsmannen förmår personen att delta genom att allvarligt missbruka att personen står i beroendeställning till gärningsmannen.

Ofrivillighet föreligger exempelvis när någon genomför en sexuell handling med någon genom att otillbörligt utnyttja att personen befinner sig i en *särskilt utsatt situation*. För straffbarhet krävs att gärningsmannen ska ha uppnått sitt syfte genom att utnyttja den andres tillstånd. Detta innebär att det ska finnas ett orsakssamband mellan tillståndet hos den mot vilken gärningen riktade sig och dennes deltagande. Kravet på att utnyttjandet ska ha varit *otillbörligt* innebär att straffansvar inte ska träffa sådana fall där de sexuella handlingarna inte kan sägas innebära ett angrepp på den andres sexuella integritet. Frågan huruvida ett utnyttjande varit otillbörligt måste bedömas på objektiva grunder utifrån situationen i dess helhet. Bedömningen kan i någon mån anpassas till relationen mellan parterna. Karaktäristiskt för en *särskilt utsatt situation* är att personen i fråga har klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet och undgå ett övergrepp. Det krävs inte att hen helt saknar förmåga att värja sig eller kontrollera sitt handlande.

Begreppet beroendeställning kan ha sin grund i t ex ekonomiska mellanhavanden eller i ett anställnings- eller lydnadsförhållande eller kan grundas på förhållandet mellan en på kriminalvårdsanstalt intagen person och en tjänsteman där. Det krävs inte att det är gärningspersonen som tar initiativet. Att gärningspersonen ska "förmå" den andra betyder inte heller att ett motstånd behöver övervinnas, även om något slag av påverkan krävs.

För sexuellt ofredande enligt 6 kap. 10 § andra stycket brottsbalken döms den som blottar sig för någon annan på ett sätt som är ägnat att väcka obehag eller annars genom ord eller handlande ofredar en person på ett sätt som är ägnat att kränka personens sexuella integritet.

Enligt kommentar till lagrummet krävs för straffansvar att handlingen har en klar och för en vuxen person otvetydig sexuell prägel. Bestämmelsen om

sexuellt ofredande är subsidiär i förhållande till tidigare bestämmelser i kapitlet. Bedömningen av om en gärning varit ägnad att kränka den sexuella integriteten ska göras objektiverat och utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Av betydelse vid den bedömningen är exempelvis vem som företar handlingen, mot vem den riktas samt i vilken miljö och i vilket sammanhang gärningen sker. För att ett agerande ska vara ägnat att kränka offrets sexuella integritet måste handlandet ha en tydlig sexuell inriktning eller prägel. Vissa handlingar är av sådan karaktär att de i stort sett alltid uppfyller kravet på tydlig sexuell inriktning eller prägel. Begreppet sexuell handling träffar handlingar som dels har en påtaglig sexuell prägel, dels har varit ägnade att kränka offrets sexuella integritet. Även sådana handlingar som inte innefattar en varaktig fysisk beröring kan omfattas, men då krävs att handlingen har en påtaglig sexuell prägel och är ägnad att tydligt kränka offrets sexuella integritet. För att en handling ska anses ha haft en påtaglig sexuell prägel bör det enligt förarbetena räcka att handlingen varit av sådan karaktär att den typiskt sett syftar till att väcka eller tillfredsställa bådars eller enderas sexuella drift. Det är vidare tillräckligt att handlingen typiskt sett är sådan att offrets sexuella integritet kränks. Det behöver inte bevisas i det enskilda fallet att integriteten verkligen kränkts.

Ett handlande som inte har en tillräcklig sexuell inriktning eller prägel för att utgöra ett sexuellt ofredande kan i stället falla under straffbudet om ofredande. Att uttrycket ofredande används i båda bestämmelserna innebär emellertid inte att sexuellt ofredande är en kvalificerad form av ofredande. Det ena brottet är ett sexualbrott där skyddsintresset är den enskildes sexuella integritet medan ofredandet är ett fridsbrott genom vilket den enskilde skyddas mot gärningar som är fridsstörande.

Tingsrättens bedömning av målsägandens och Elisabeth Arvidssons utsagor

Målsäganden har berättat i enlighet med åklagarens gärningsbeskrivningar. Hon har lämnat en lång, detaljerad och mycket inlevelsefull berättelse och tydligt visat eftertänksamhet och inte avstått ifrån att också berätta sådant som inte enbart är positivt om sitt eget agerande. Hennes utsaga bedöms som mycket trovärdig. Hon har haft svårt att i viss utsträckning lämna detaljerade uppgifter, framför allt om tidpunkterna för olika händelser, men har lämnat en

godtagbar förklaring till varför det dröjt lång tid innan hon valde att dela med sig av sina upplevelser och sedermera polisanmäla. Tingsrätten anser att beskrivningarna av olika händelser framstår som självupplevda, där beskrivningen av vad som skett kopplas samman med hennes tankar och känslor knutna till händelserna vävts in. Målsäganden har klart och tydligt berättat om vad som skett. Hon har angett platser och beskrivit situationerna för att känneteckna de olika gärningarna. Den händelse som målsägande är säker på brottstid är åtalspunkt 1, det sexuella övergreppet, som enligt målsäganden ägde rum i Elisabeth Arvidssons hem de första dagarna i november 2018. Det vet målsäganden säkert eftersom hon i samband med den händelsen fick alkohol av Elisabeth Arvidsson och tog kort på flaskorna. Av tidsstämpeln på fotografiet har hon kunnat tidsbestämma när det hände. Övriga gärningar har varit svårare att ange tiden för, men målsäganden har ändå kunnat ange om det skedde "tidigt" eller "senare" inom det tidsspann som angetts mellan juni 2018 och den 2 november 2018. Det får anses allmänt veterligt att när det gäller upprepade händelser med liknande innehåll är det svårt att i efter hand, i detta fall många år senare, på ett detaljerat och konkret sätt redogöra specifikt för vad och när saker inträffat. Utifrån de omständigheter som råder i detta fall anser tingsrätten att målsägandens uppgifter framstår som mycket sammanhängande och utan logiska brister, vilket stärker bilden av en trovärdig och tillförlitlig berättelse, trots de oklara tidsangivelserna. Det har inte kommit fram något skäl till varför målsäganden skulle hitta på eller felaktigt anklaga Elisabeth Arvidsson för brott. Av allt att döma har Elisabeth Arvidsson varit, och kanske alltjämt är, en betydelsefull person i målsägandens liv, och det finns inget i utredningen som talar för att det finns någon missämja dem emellan som kan förklara att hon skulle beljuga Elisabeth Arvidsson.

I kontrast till målsägandens berättelse konstaterar tingsrätten att Elisabeth Arvidssons utsaga är förhållandevis kortfattad och detaljfattig. Hon har i allmänna ordalag förnekat det som målsäganden berättat om. Hon har därtill förnekat att hon upplevde målsäganden som nedstämd eller att hon led av dåligt psykiskt mående. Hon har tonat ner sin egen roll och betydelse för målsäganden men har samtidigt inte ifrågasatt målsägandens beskrivning av att de spenderat mycket tid tillsammans. Hennes beskrivning av deras relation

visar att den varit betydligt mer intensiv och tät, jämfört med den hon haft med andra elever på skolan. Elisabeth Arvidsson har inte kunnat förklara hur det blev så, annat än att målsäganden sökte och fick uppmärksamhet av henne. Hon har inte på något sätt förklarat sitt osedvanligt stora engagemang för målsäganden. Hon har med bestämdhet förnekat att hon hyste några amorösa känslor gentemot målsäganden, men har tillstått viss aktivitet av sexuell karaktär, såsom att hon har tagit på målsägandens bröst och att de pussats. Hon menar dock att det endast handlat om puss(ar) på kinden/pannan. Hennes svar är undvikande och hon har inte lämnat någon förklaring annat än att hon inte hejdat målsäganden, som enligt Elisabeth Arvidsson varit styrande och initiativtagaren till de fysiska närmandena. Elisabeth Arvidsson har uppgett att målsäganden manipulerat henne, men har inte redogjort för vad hon menar att målsäganden gjort eller vad det lett till. Tingsrätten bedömer att Elisabeth Arvidsson på ett fåordigt och undvikande sätt beskrivit relationen och händelserna, samtidigt som hon har tillstått att hon kan ha agerat otillbörligt, utan att närmare ange hur eller på vilket sätt. Överlag har Elisabeth Arvidsson velat lägga över ansvaret för det som skett på målsäganden, utan att närmare redogöra för sitt synsätt. Det är tingsrättens bedömning att Elisabeth Arvidsson inte på tillnärmelsevis lika trovärdigt sätt som målsäganden beskrivit vad hon menar har inträffat i förhållande till målsäganden under andra halvan av 2018.

Övrig utredning

Av återopade konversationer mellan målsäganden och Elisabeth Arvidsson framgår såvitt tingsrätten uppfattat det inga detaljer om vad som skett dem emellan; dock tillstår Elisabeth Arvidsson i konversationerna att *det som hänt varit fel* och har uppmanat målsäganden att bearbeta det som hänt, så länge hennes namn inte nämns. Av det inspelade samtalet mellan Elisabeth Arvidsson och målsägandens anhöriga, som kom till Elisabeth Arvidssons bostad för att konfrontera henne efter att de fick kännedom om målsägandens polisanmälan, framgår bland annat att Elisabeth Arvidsson svarade på ett sätt som ger sken av att hon erkände att de haft en slags relation som hon ångrade djupt, och enligt tingsrättens tolkning, att Elisabeth Arvidsson tillstod att det förekommit mer än en puss på kinden. Även i detta samtal har Elisabeth Arvidsson försökt lägga ansvaret på målsäganden. I samtalet talas bland annat

om "hångel", vilket i vanlig språkbruk inte avser en puss på kinden/pannan. Det sammantagna intrycket av det inspelade samtalet är, även om det inte framkommer några direkta detaljer, att Elisabeth Arvidsson inte förnekar att det som förevarit mellan henne och målsäganden varit opassande och att hon inte har någon förklaring till hur det blev som det blev utan endast uttryckt ånger. Det som skrivits i konversationerna framstår inte heller som logiskt i förhållande till vad Elisabeth Arvidsson nu erkänner har skett emellan henne och målsäganden. Det är svårt att se att en enstaka puss på kinden eller pannan skulle vara så fel som man får intryck av att hon anser att det varit i konversationerna med målsäganden. Detsamma gäller hennes svar och vad som framkom om hennes ånger och oro i den inspelning av konfrontationen med målsägandens mamma och moster, vilken åklagaren har spelat upp. Hennes starka avståndstagande från sitt beteenden som framkommer i det samtalet framstår som ytterst märklig om det enda som hänt är att hon pussat målsäganden på kinden/pannan eller på målsägandens initiativ en enstaka beröring av den ungas bröst. Hennes reaktion framstår som överdriven och ologisk enligt tingsrätten, förutsatt att det stämmer som hon nu uppgett. Tingsrätten kan i sammanhanget inte frigöra sig från den omständighet att Elisabeth Arvidsson i inledningen av huvudförhandlingen, genom sin försvarare, angav sin inställning på ett sådant sätt att hon då vidgick att hon kysst målsäganden (åtalpunkterna 3-5). Hennes inställning justerades under huvudförhandlingens andra dag till att hon inte annat än pussat målsäganden på kinden. Även detta är en märklig omständighet som medför att rätten ställer sig tvekande till Elisabeth Arvidssons utsaga.

Vittnesmålen av målsägandens närstående samt vad vännen Ida Ryberg har berättat om sin väns mående efter bussolyckan ger ett starkt stöd åt beskrivningen att målsägande mådde väldigt dåligt efter bussolyckan och att det var uppenbart för alla i målsägandens närhet. Ida Ryberg har berättat att målsäganden vid ett tillfälle, när hon var 17 eller 18 år, hon tror 2020, då hon skjutsade målsäganden, avslöjade att det hade hänt något sexuellt mellan målsäganden och Elisabeth Arvidsson. Målsäganden var vid tillfället berusad och hade panik. Ida Ryberg beskrev att hon blev chockad av det målsäganden berättade, men att målsäganden inte gav några detaljer och var så uppriven att det inte pratade mer om saken. Med "sexuella grejer" menade hon de pussades.

Senare har de pratat mer om vad som hänt och målsäganden har berättat, inte så mycket om exakt vad som skett, men att hon känt sig ledsen och besviken. Hon har fått veta att det skett hemma hos Elisabeth Arvidsson, i hennes dotters lägenhet och att de varit ute och åkt bil. Det kan vara så att målsäganden berättat detaljer, men hon kan inte minnas dem. Om hon i förhör hos polisen sagt att hon fått höra att "det gick längre och längre för varje gång de sågs" så stämmer det, även om hon har svårt att minnas nu.

Genom vittnesmålen från de anhöriga och Ida Ryberg framgår att målsäganden hållit sina erfarenheter inom sig under lång tid, men att hon vid olika tillfällen har berättat för dem att hon varit utsatt för.

Av psykologen Jan-Paul Ratajczaks vittnesmål framkommer i huvudsak hur han uppfattat målsägandens mående sedan hon bestämt sig för att hantera sina upplevelser. Han har också fått höra om hennes mående då det hände. Till honom har målsäganden beskrivit Elisabeth Arvidssons stöttande roll och att hon var någon målsäganden kände förtroende för samt att de spenderade mycket tid tillsammans. Hon har berättat att Elisabeth Arvidsson gjort närmanden och utsatt målsäganden för övergrepp. Målsäganden har till honom uppgett att hon försökt värja sig på olika sätt och försökt att säga nej. Han har uppgett att målsäganden beskrivit upplevelser av skuld och känt ett ansvar och brottades med sina känslor då hon kände en press på sig att skydda tilltalad. Hans uppfattning är att målsäganden varit med om något traumatiskt.

Även psykologens vittnesmål ger stöd åt målsägandens uppgifter, även om det inte framkommit några detaljerade uppgifter om vad målsäganden varit med om. Det är dock ytterligare stöd för att hon mått dåligt och haft mycket funderingar kring det som enligt henne skett i förhållande till Elisabeth Arvidsson.

Den dåvarande biträdande rektorn på Ängskolan, Suad Djudja, har uppgett att Elisabeth Arvidsson var anställd som skolvärd och skulle vara en trygghetsperson för eleverna på skolan. I den rollen hade hon att reda ut om något hände mellan eleverna på skolan och skulle också att vara en länk mellan eleverna och skolledningen och särskilt uppmärksamma elever som inte mådde bra. Elisabeth Arvidsson hade tidigare jobbat centralt på kommunen och hade

erfarenhet av "svåra" elever. Bussolyckan resulterade i många elever som inte mådde bra och det fanns en känsla av vanmakt hos personalen. Han minns målsäganden, trots att skolan hade 460 elever. Det märktes på henne att hon inte mådde bra. Han minns att hon inte riktigt hade ork eller fokus och att hon sökte sig till de vuxna på skolan. Hon hade kontakt med flera vuxna. Han minns inte att Elisabeth Arvidsson hade något speciellt uppdrag i förhållande till målsäganden. Det ingick inte i Elisabeth Arvidsson uppgifter att betygsätta målsäganden. Att bjuda hem en elev till sitt hem eller till sin sommarstuga, eller att fika på fritiden eller att skjutsa elever tillhör inte vanligheterna för en anställd, såvitt han känner till.

Tingsrätten finner att även rektorns uppgifter ger starkt stöd åt uppgiften att målsäganden vid tiden för gärningarna mådde mycket illa och var i behov av tryggt vuxenstöd och att det var något som var känt för personer i hennes närhet. Det är samtidigt tydligt genom hans uppgifter att Elisabeth Arvidsson och målsäganden inte hade en ordinär skolpersonal - elev-relation och att Elisabeth Arvidssons engagemang gick utöver det sedvanliga.

Elisabeth Arvidssons åberopade vittnen, hennes kollegor från Ängskolan, Angelica Tengros och Karolina Johnson Manskog, har inte sett något av det som åtalet avser. Angelica Tengros har dock uppgett att hon reagerade på frekvensen i kontakterna mellan Elisabeth Arvidsson och målsäganden. Hon uppfattade att det var målsäganden som var drivande och sökte kontakt.

Karolina Johnson Manskog var kurator på skolan och anställdes i augusti 2017, efter bussolyckan, som hade inträffat under vårterminen det året. Såvitt hon minns hade Elisabeth Arvidsson ingen särskild roll i förhållande till eleverna som varit inblandade i bussolyckan utan skulle vara en trygg vuxen på skolan för alla skolans elever. Hon kan inte idag minnas att det fanns en generell, uttalad oro för målsäganden. Det fanns en oro för alla eleverna utifrån det jättetrauma de varit med om, men minns inte att målsäganden lyftes upp specifikt i EHT-diskussioner. Hon hade inget enskilt samtal med målsäganden såvitt hon minns.

Thilda Persson, Elisabeth Arvidssons dotter, har bekräftat att hon hade en bostad på Prästgatan under den i åtalet aktuella tiden. Hennes mamma fick

ibland nycklarna till lägenheten om något skulle hämtas eller lämnas. Hennes mamma var i lägenheten bara när de avtalat om det. De pratade i telefon varje dag och hon och hennes mamma pratas vid när mamman är i lägenheten. Hon har inget minne av att ha träffat målsäganden i sin lägenhet. Hon vet inget om det tillfälle som görs gällande i åtalet.

Utifrån vad försvarets vittnen uppgett bedömer tingsrätten att de inte anfört något som innebär att det finns anledning att omvärdera målsägandens berättelse eller som medför att åklagarens bevisning försvagas.

Åklagaren har styrkt vad som görs gällande har skett i åtalspunkterna 1-5

Vid en samlad bedömning anser tingsrätten att målsägandens uppgifter är trovärdiga. De får stöd av åklagarens övriga bevisning. Vad Elisabeth Arvidsson har anfört och det som framkommit genom hennes vittnen har inte på något avgörande sätt kullkastat den utredning som åklagaren lagt fram. Sammantaget finner tingsrätten att målsägandens uppgifter är sådana att de ska ligga till grund för tingsrättens bedömning. Genom hennes uppgifter är det utrett att Elisabeth Arvidsson på de tider och platser som angetts agerat på det sätt som framgår av gärningspåståendena i åtalspunkterna 1-5.

Målsäganden har inte deltagit frivilligt, men det har inte förelegat ett beroendeförhållande, dock har hon befunnit sig i en särskilt utsatt situation

Elisabeth Arvidsson har handlat så som anges i gärningsbeskrivningarna. Huruvida målsäganden - som uppgett att hon inte uttryckligen sagt nej, men som på olika sätt försökt att avstyra Elisabeth Arvidsson genom att säga att de kan vänta till senare eller att hon har mens eller att de ska fortsätta titta på serier - kan anses ha deltagit frivilligt i de sexuella handlingarna gör tingsrätten följande bedömning. Åklagaren har i första hand gjort gällande att det förelegat ett beroendeförhållande mellan målsäganden och Elisabeth Arvidsson som den sistnämnda allvarligt missbrukat. Åklagaren har påstått att Elisabeth Arvidsson varit en av skolan särskilt utsedd stödperson åt målsäganden. Elisabeth Arvidsson har förnekat detta och tingsrätten finner att utredningen, framför allt vad Suad Djudja uppgett, som bekräftar Elisabeth Arvidssons uppgift i den delen, inte ger stöd åt ett sådant påstående. Utifrån vad som framkommit finns det inte heller stöd för att det i juridisk mening förelegat ett

beroendeförhållande mellan de två, även om det inte finns anledning att ifrågasätta påståendet att målsäganden varit känslomässigt i ett slags beroendeförhållande till Elisabeth Arvidsson.

Åklagaren har vidare gjort gällande att Elisabeth Arvidsson otillbörligen utnyttjat att målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation med hänsyn till målsägandens psykiska mående, den stora åldersskillnaden samt omständigheterna i övrigt. Karakteristiskt för en särskilt utsatt situation är, som framgått ovan, att offret har klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet och undgå ett övergrepp. Omständigheterna kan vara hänförliga till såväl offrets person som yttre förhållanden.

Det kan inledningsvis konstateras att målsäganden var 16 år och Elisabeth Arvidsson 53 år gammal. Det är onekligen en stor åldersskillnad. I övrigt kan följande noteras. Även om Elisabeth Arvidsson inte tillstått det själv kan den relation hon hade med målsäganden, mot bakgrund i vad de båda berättat om sina förehavanden, inte ha varit jämförlig med hennes relation till övriga elever på Ängskolan. Elisabeth Arvidsson blev den person som målsäganden valde att öppna upp sig för om sina tankar och känslor och Elisabeth Arvidsson ägnade av allt att döma mycket tid och energi på att finnas tillgänglig för målsäganden. De har fikat, pratat /chattat, promenerat, tittat på film och på olika sätt spenderat mycket tid tillsammans under i såvitt är känt, i vart fall ett knappt halvårs tid, fram till de första dagarna i november 2018. Att Elisabeth Arvidsson kom att bli en mycket betydelsefull person för den unga målsäganden i den sköra situation hon befann sig är enligt tingsrätten visat, oaktat att Elisabeth Arvidsson förnekat att hon uppfatta situationen som sådan. Såvitt framgår av vittnesmålen av mostern och rektorn var målsägandens mående känt på skolan. Det kan enligt tingsrätten hållas för visst att Elisabeth Arvidsson var fullt medveten om att målsäganden mådde väldigt illa och var starkt påverkad av det trauma som hon varit med om, liksom att hennes problematik var obearbetad, vilket gjorde målsäganden oerhört sårbar. I sina mycket täta kontakter med målsäganden har hon gjort successiva närmanden mot målsäganden. Elisabeth Arvidsson har därvid utnyttjat sin vetskap om målsägandens sköra situation och mentala mående. Hon har enligt tingsrättens bedömning medvetet utformat sin relation till målsäganden och efter hand

blivit den absolut viktigaste personen i målsägandens liv; den enda vuxna person som målsäganden kände så pass starkt förtroende för att de kunde prata om allt. Elisabeth Arvidsson har vetat om att målsäganden hade ett stort behov av de nära nog dagliga samtalen de hade och kan inte ha undgått att inse att hon blivit den vuxna förebild som målsäganden var i skriande behov av. Elisabeth Arvidsson har använt dessa omständigheter och förmått målsäganden att godta hennes närmanden och även pressat målsäganden att tåla hennes sexuella propåer med kommentarer att hon annars var tråkig eller liknande. Det började enligt målsäganden med en extra lång puss på pannan och avancerade successivt och utvecklades till sexuella ofredanden med upprepade tillfällen med beröring på målsägandens kropp, såväl utanpå som innanför kläderna samt kyssar. Allt eskalerade enligt målsäganden och avslutades med den situation som skedde den 1-2 november 2018 i Elisabeth Arvidssons hem, som åklagaren rubricerat som ett sexuellt övergrepp.

Målsäganden har alltså beskrivit hur Elisabeth Arvidsson på ett successivt sätt närmade sig och att det inleddes med en "oskyldig" puss på huvudet, men som blev längre och inte kändes "vanlig". Målsäganden har uppgett att pussen fick henne att känna att den var opassande och har beskrivit den som att den hade en sexuell prägel. Att det därefter utvecklades till en mer och mer sexuell präglad samvaro och att det inte var någon målsäganden ville, men att målsäganden samtidigt fortfarande uppskattade och ville ha den närhet och de förtroendefulla samtalen, varför de fortsatte ses. Hon har uppgett att hon aldrig uttryckligen sa nej till Elisabeth Arvidsson, men att hon tog bort hennes hand eller försökte värja sig genom att tala om att hon hade mens, inte var rakad eller inte kände för det just nu. På olika sätt har hon försökt att hejda Elisabeth Arvidsson, men beskrivit henne som påstridig.

Tingsrätten bedömer sammantaget att den situation målsäganden befann sig i klart kvalificeras som en sådan särskilt utsatt situation. Hennes obearbetade trauma från bussolyckan och det påföljande sorgearbetet som hon inte tycks ha fått någon direkt hjälp att klara av försatte henne i en alldeles särskilt sårbar situation, där hon verkligen behövde vuxnas stöd och hjälp. I den rollen satte sig Elisabeth Arvidsson, då hon till synes dygnet runt fanns tillgänglig för målsäganden för samtal och stöd. Det är inte visat att Elisabeth Arvidsson var

särskilt utsedd att hjälpa och stödja just målsäganden, utan att hennes roll var att finnas för alla elever och vara en trygg vuxen i skolan. Det har emellertid framkommit av utredningen att hon kom att anta rollen som just målsägandens alldeles egna stöttepelare. Det engagemang Elisabeth Arvidsson visade för målsäganden har hon inte haft för någon annan elev. Målsäganden har, oaktat om det var ett eget val att inte anförtro sig till andra vuxna, varit i stort sett helt utlämnad till Elisabeth Arvidsson och har haft begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet när Elisabeth Arvidsson gjorde sexuella närmanden. Elisabeth Arvidsson har otillbörligt utnyttjat att målsäganden befann sig i en särskilt utsatt situation och genomfört de sexuella handlingarna med målsäganden trots den situation målsäganden befann sig i. Den bedömningen förändras inte av att målsäganden inte uttryckligen sagt nej utan enbart förhållit sig passiv. Det innebär att tingsrätten gör bedömningen att målsägandens deltagande inte var frivilligt.

Elisabeth Arvidsson har alltså utfört samtliga de sexuella handlingarna, vid de angivna tillfällena, med målsäganden utan att hon deltagit frivilligt. Elisabeth Arvidsson har varit fullt medveten om vad hon gjort och har agerat med uppsåt. Hennes invändning om att målsäganden deltagit frivilligt och varit den drivande parten får inget stöd i utredningen. Elisabeth Arvidsson har inte lämnat annat än mycket kortfattade och detaljfattiga påståenden, vilka inte påverkar tingsrättens bedömning av målsägandens berättelse som såväl trovärdig som tillförlitlig. Elisabeth Arvidssons invändningar kan lämnas utan avseende. Hon har således haft uppsåt till samtliga gärningsmoment och gjort sig skyldig till de av åklagaren angivna gärningarna.

Rubriceringsfrågor

Det är utrett, utifrån vad målsäganden har berättat och som tingsrätten lägger till grund för sin bedömning, att Elisabeth Arvidsson den 1 eller den 2 november 2018 kysst målsäganden och försökt att knäppa upp hennes byxor samt att Elisabeth Arvidsson, när de legat på en säng i Elisabeth Arvidssons sovrum, lagt sitt ben mot målsägandens underliv och förmått målsäganden att onanera mot benet. Tingsrätten har ovan bedömt att målsäganden inte deltagit frivilligt. Gärningen i åtalpunkt 1 är att bedöma som ett sexuellt övergrepp.

När det gäller åtalpunkt 2 har åklagaren gjort gällande att gärningen ska rubriceras som sexuellt ofredande. Det som målsäganden har berättat om att det var en "lång" puss och att den fick henne att känna sig obekväm ifrågasätts inte. Dock anser tingsrätten inte att handlingen haft en påtaglig sexuell prägel. Den har inte varit av sådan karaktär att den typiskt sett syftar till att väcka eller tillfredsställa bådas eller enderas sexuella drift. Utredningen ger inte stöd för att handlandet haft en sådan utpräglad sexuell karaktär, även om det, sett i ljuset av vad som hände senare kan ha varit upprinnelsen till senare sådana handlingar. Handlingen har dock utförts under de mycket speciella omständigheter med hänsyn till parternas relation. Med beaktande av den utsatta situation målsäganden befann sig i, vilken Elisabeth Arvidsson bedöms ha utnyttjat och vad målsäganden har berättat om händelsen bedömer tingsrätten att Elisabeth Arvidsson gjort sig skyldig till ett "valigt" ofredande.

Avseende åtalpunkterna 3-5 har målsäganden beskrivit Elisabeth Arvidssons handlande helt i enlighet med gärningspåståendena. Det är genom hennes uppgifter utrett att Elisabeth Arvidsson upprepade gånger kysst målsäganden ("stoppat in sin tunga i målsägandens mun") och tagit henne på bröstet, såväl utanpå som innanför kläderna, och att hon, vid de två tillfällena som avses i åtalpunkterna 4 och 5, tagit på målsägandens underliv, utanpå kläderna. Därtill att Elisabeth Arvidsson vid händelsen på Prästgatan, dvs. i dotterns lägenhet, händelsen i åtalpunkt 5, tagit målsäganden på rumpan.

Det handlande som Elisabeth Arvidsson har gjort sig skyldig till i åtalpunkterna 3-5 är handlingar av utpräglad sexuell natur och utgör tveklöst sexuellt ofredande, så som åklagaren gjort gällande.

PÅFÖLJD

Elisabeth Arvidsson ska nu dömas för sexuellt övergrepp, tre fall av sexuellt ofredande och ett fall av ofredande. Det är upprepade sexuella handlingar innebärande kränkningar mot en ung person i en mycket utsatt position. Det allvarligaste brottet är det sexuella övergreppet. Samlat straffvärdet är enligt tingsrätten uppemot tio månaders fängelse. Brotten begicks dock under 2018. Den sena lagföringen är inget som Elisabeth Arvidsson kan lastas för, varför det ska beaktas vid straffmätningen. Elisabeth Arvidsson har därtill uppgett att

hon, för det fall hon döms för åtalade gärningar, kan komma att förlora sitt arbetet. Även det är en omständighet som i skälig mån ska beaktas när straffmättnings-värdet bestäms.

Elisabeth Arvidsson är tidigare ostraffad. Enligt inhämtad personutredning lever hon ett ordnat liv och frivården har inte identifierat några problemområden. Elisabeth Arvidsson har samtyckt till samhällstjänst om det skulle bli aktuellt, vilket frivården ansett henne lämplig för.

Tingsrätten bedömer att det saknas skäl att befara att Elisabeth Arvidsson kommer att fortsätta att göra sig skyldig till brott. Sexualbrott av det slag hon nu döms för är av sådant slag som ofta leder till fängelse (artbrott). Som särskilda skäl för att bestämma straffet till villkorlig dom i stället för fängelse tar tingsrätten hänsyn till att Elisabeth Arvidsson samtycker till att domen förenas med samhällstjänst och att samhällstjänst är lämpligt med hänsyn till hennes situation. Varken brottens art eller det samlade straffvärdet hindrar en sådan påföljd. Det finns därför särskilda skäl att döma Elisabeth Arvidsson till villkorlig dom med en föreskrift om samhällstjänst.

Med hänsyn till brottslighetens allvar bestäms antalet timmar samhällstjänst till 180. Om fängelse i stället hade valts, skulle straffets längd ha bestämts till sex (7) månader.

SKADESTÅND

Med utgången i ansvarsdelen är Elisabeth Arvidsson skadeståndsskyldig mot målsäganden för den kränkning av hennes personliga integritet som gärningarna inneburit liksom för den personskada av såväl fysisk som psykisk art som hon orsakats. Ersättning för kränkning bestäms på objektiva grunder, dvs. vilken kränkning gärningen typiskt sett innebär. Vid en jämförelse med andra liknande fall framstår de yrkade beloppen som skäligt och ska bifallas. Ersättning för personskada (sveda och värk) lämnas inte med några schablonbelopp utan ska motsvara den skada som målsäganden faktiskt drabbats av. Det är målsäganden som ska bevisa både att skadan inträffat och till vilket belopp. Målsäganden har beskrivit sitt mående och hur händelserna påverkat henne sedan de inträffade och att de alltjämt påverkar henne på ett påtagligt sätt. Viss dokumentation har åberopats och vittnesförhör har hållits

med psykologen som målsäganden vänt sig till. Oaktat att Elisabeth Arvidsson motsatt sig att betala skadestånd och därvid inte har vitsordat något belopp anser tingsrätten att målsäganden har visat på såväl skadan som att yrkade belopp är skäliga. Avseende åtalspunkterna 3-5 har målsägandebiträdet förklarat att det yrkas ersättning för en period sveda och värk, dvs. sammantaget 1 250 kr avseende de tre gärningarna, vilket också godtas av rätten. Om räntan råder inte tvist.

Elisabeth Arvidsson ska därför till målsäganden utge skadestånd med yrkade 77 500 kr, varav 75 000 kr avser kränkingsersättning och 2 500 kr ersättning för sveda och värk, jämte ränta från den 2 november 2018 till dess betalning sker.

AVGIFT TILL BROTTSOFFERFOND

Elisabeth Arvidsson ska betala lagstadgad avgift till Brottsofferfonden.

ERSÄTTNINGAR OCH ÅTERBETALNINGSSKYLDIGHET

Den ersättning som försvararen och målsägandebiträdet har begärt är rimlig. Den ska därför godtas. Eftersom Elisabeth Arvidsson döms för brotten och med hänsyn till hennes ekonomi ska hon betala tillbaka en del av kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet till staten.

FORTSATT SEKRETESS

Det finns skäl att förordna om fortsatt sekretess på sådana uppgifter som lagts fram vid huvudförhandlingen inom stängda dörrar och som kan avslöja målsägandens identitet, liksom hennes anhörigas identiteter.

RÄTTEN

Rådmannen Niina Andersson samt nämndemän.

Digitalt signerad av rådmannen Niina Andersson

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Borås tingsrätt senast **den 29 november 2024**. Överklagandet ska vara skriftligt. Borås tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Borås tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Borås tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Borås tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Västra Sverige skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Västra Sverige tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.

2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Borås tingsrätt eller Hovrätten för Västra Sverige om du har frågor.